

Manifesty dla przyszłości – wystawa w „Kiosku ze sztuką”

Kiosk

„Kiosk ze sztuką” to – jak sama nazwa wskazuje – dawny kiosk handlowy, który został przeniesiony w pobliże Dzielnicowego Domu Kultury „Węglin”.

Zaadaptowaliśmy go na przestrzeń wystawienniczą. Kiosk stoi przy chodniku wzdłuż ulicy Judyma. To niewielki blaszany budynek o wymiarach 360 cm długości na 215 cm szerokości. Kiosk jest pomalowany na biało. Płaski dach wystaje lekko przed lico ścian. Listwa ledowa jest zamontowana przy krawędzi zadaszenia, od spodu.

Delikatnie oświetla i podkreśla bryłę budynku.

Kiosk stoi frontem do ulicy Judyma. Jego przednia ściana jest przeszklona od wysokości 90 centymetrów. Podzielono ją na 3 części dzięki zastosowaniu pionowych listewek. W środkowej dolnej części przeszklenia jest osobna wąska szybka. To pozostałość po okienku, przez które kiedyś odbywała się sprzedaż. Lewa ściana boczna także jest przeszklona. To przeszklenie jest podzielone listwą na dwie części. Poniżej przeszklenia, przy prawej krawędzi tej ściany umieszczono 2 ramki formatu A3. W ramkach są plakaty lub opis tego, co aktualnie wystawiamy w kiosku. Czasami jest tam kod QR prowadzący do audiodeskrypcji wystawy. Ściana boczna po prawej stronie, jest przeszklona w 1/3 szerokości. Na jej środku są drzwi.

Wnętrze kiosku to jedno pomieszczenie, które zmienia się wraz z kolejnymi projektami artystycznymi. Obecnie jest ono pomalowane na biało. Wokół kiosku rosną niewielkie drzewa i krzewy, aktualnie okryte soczystą, wiosenną zielenią.

Wystawa

W kiosku jest teraz kompilacja instalacji autorstwa Kamy Sokolnickiej pod tytułem „Fałdy” i wystawy „Flagi” autorstwa Jaśminy Wójcik. Instalacja „Fałdy” składa się z 2 pasów bawełnianej tkaniny. Tkanina jest ciemnoszara, matowa. Ma delikatny ukośnie prążkowany splot. Tkanina zawieszona jest na srebrnej metalowej rurce o długości 270 centymetrów. Konstrukcja przypomina dyskretny karnisz. Zamontowano ją przy suficie kiosku, mniej więcej na środku pomieszczenia. Pasy tkaniny wiszą swobodnie po obu stronach karnisza. Przypominają rozsunięte zasłony. Tkanina nie sięga do

ścian bocznych kiosku. Po obu stronach pozostawiono około 40 centymetrów przestrzeni. Tkanina jest udrapowana tak, że tworzy fale i załamania, tytułowe fałdy.

W kiosku wiszą też dwie flagi. To białe, prostokątne kawałki płótna z napisami. Każda z flag ma wymiary 65 cm na 145 cm. Flagi wiszą pionowo. Nie dotykają fałd ani siebie nawzajem. Są w świetle pomiędzy zasłonami ale nie licują się z linią zasłon. Jedna z flag – ta bliżej lewego pasa tkaniny, zawieszona jest bliżej frontowej szyby. Druga flaga zawieszona bliżej prawego pasa tkaniny „Fałd”, jest bardziej w głębi kiosku. Flagi są jednolite, mają odcień złamanej bieli. W górnej części mają po 4 metalowe kółka – przelotki, standardowo stosowane do wieszania zasłon czy firan. Przelotki są nawleczone na naturalne drewniane kijki. Kijki wiszą na jutowych sznurkach przymocowanych do sufitu kiosku. Na obu flagach są napisy wykonane w ten sam sposób. Napisy mają orientację pionową, litery są pojedyncze. Czyta się je od góry do dołu. Każda litera ma wysokość 10 cm. Litery są proste, bezszeryfowe, drukowane. Są wykonane z grubego, szarego filcu. Zostały przyfastrygowane do płótna za pomocą białej nici. Nierówny ścieg jest wyraźnie widoczny. Napis na lewej fladze: „To, co zatwardziało nigdy nie wygrywa”. Napis na prawej fladze: „Słabość jest wielka a siła jest niczym”.

Wieczorem wystawa w kiosku jest oświetlona przez 3 reflektorki. Punktowe światło skierowane jest na flagi. Dzięki temu są one bardziej widoczne a cała instalacja zwraca uwagę przechodniów.

Wystawę w tej formie będzie można oglądać do 24 czerwca.

O autorkach

Kama Sokolnicka – urodzona w 1978 we Wrocławiu. Artystka wizualna, projektantka książek, okładek albumów oraz ilustracji. Jej praktyka artystyczna opiera się na montażu jako procesie konceptualnym. Obserwując relacje zachodzące między przekaznikiem a receptorem, jej prace są uwagami na temat niedoskonałości i błędów w czytaniu, słuchaniu i rozumieniu. Jej prace charakteryzuje powściągliwość w użyciu materiałów oraz zróżnicowane pod względem formy – od kolażu, malarstwa, obiektu, instalacji site-specific, po rzeźbę betonową.

Strona autorki (tylko w języku angielskim): kamasokolnicka.net/

Jaśmina Wójcik - Jaśmina Wójcik (dr hab. prof PJATK) urodzona w 1983 w Warszawie – artystka wizualna, reżyserka, edukatorka, aktywistka, autorka partycypacyjnych akcji społeczno-artystycznych. Zajmuje się włączaniem i oddawaniem podmiotowości społecznościom pozbawionym widzialności i możliwości wypowiedzi. Od dziesięciu lat zaangażowana w edukację empatyczną (autorka MANIFESTU EDUKACJI EMPATYCZNEJ). Oddaje sprawczość i podmiotowość dzieciom, traktując je jako współtwórców i zapraszając do dialogu

Strona autorki: jasminawojcik.pl